

750 yıllık birikimli ulvi bir mesleğin mensupları olan bizler; ilacın uzmanı, aynı zamanda da toplumun sağlığını korumakla görevli sağlık danışmanıyken, bugün eczacılık hizmetinin vazgeçilmez niteliği tartışılır hale getirildi. Halka bizden daha yakın olduğunu zannedenler; halka şirin gözükme adına, mesleğimizin haklarını gasp etmeye, bizleri yok etmeye çalıştılar. Bayramımız olan 14 Mayıs'ta bile yüzümüzü güldürmediler. Küreselleşmenin; bir dünya hareketi olduğunu, dünyanın sosyal-siyasal-ekonomik tüm nüvelerini değiştirmeye yönelik bir sermaye hareketlenmesi olduğunu artık anlamalıyız. Küreselleşme; sivil toplum örgütlerini, örgütlü yapıları tahrip ederek, örgütsüzleştirmeye çalışır ki; sosyal hakların (sağlık, eğitim, barınma, su, çevre v.s.) budandığı, örgüt içinde kavga noktasına gelindiğinde, meslek örgütleri cılız örgütlere dönüşürler.

Değerli arkadaşlar; mesleğimizde uygulanmaya çalışan senaryo aynen yukarıda ki şablona oturmaktadır. Uluslararası ilaç Tekelleri, **TAHKİM, MAİ, PATENT, VERİ KORUMA** gibi bir dizi dayatmacı kanunlarla ülke sanayini ele geçirdiler. Sıra dağıtım kanallarındaydı. Sermaye burada da kurallarını koydu, piyasada 460 olan dağıtım kanalı ve kooperatifleri, homojenizasyon sonunda, 2 büyük dağıtım tekelini irili, ufaklı 30'a yakın dağıtım kanalı ile %10'luk bir pazara sahip bıraktıran kooperatiflere bıraktı. Ve gelinen son nokta; bizler yani ECZACILAR -ECZANELER...

Bilimsel kimliğinden uzaklaşan, deontolojiye uymayan, aksine uymamayı ayrıcalık adleden, meslektaşını kendine rakip görmeye başlayan, örgütlerine sahip çıkmak yerine gemimi kurtarayım diyebilen, mesleki saygınlığını her geçen gün kendi eliyle azaltan, buna bağlı olarak da tatminsiz ve mutsuz bir meslek grubu uluslararası sermaye için biçilmiş bir kaftandı. Böyle dağınık, birbirinden kopuk, kırılan bir meslek grubu çabuk parçalanıp, atomize edilebilir ve sermaye de burayı istediği gibi şekillendirebilirdi. Reçete bazında tüketimden, sanayinin üretim-tüketim politikasına, dağıtım kanallarının vereceği vadelere kadar istenilen bütün kuralları nasıl olsa kendi koyabiliyordu. Bütün bu olumsuzluklara bir de devlet ödemelerinin gününde yapılmaması ve 4 Ocak 2002 tarihli tebliğ tuz-biber oldu. Evet değerli meslektaşlarımız; vergisini ödemediğimiz, bedelini ödemediğimiz stoğumuzdaki ilaçlarımızdan sayın Sağlık Bakanı %10 indirim yaptığını söylüyordu. Eczanelerin bu yükü kaldıramıyacağı, alınan kar marjıyla iflasa gidilebileceği kendisine iletildiğinde de "8000 Eczane bize yeter, gerisi zaten fazlaydı" gibi bir mantık ile sürüyordu.

İşte ne olduysa bu noktada oldu. Meslektaşlarımız bu koşullarda hayatta kalamayacaklarını görerek, **TEK ÇÖZÜMÜN BİRLİKTE, PAYLAŞIMDAN, DAYANIŞMADAN ve ÖRGÜTLERİNE DESTEKTEN** geçtiğini ne yazık ki eldekini yitirdikten sonra hatırladılar. Artık, **"Var olmak yada Yok olmak"** noktasıydı gelinen... 8 Ocak 2002 tarihinde 4. Bölge Adana Eczacı Odasının çağrısı ile bir araya gelen yaklaşık 400 meslektaşımız, yapılan haksızlıkları, **"YAŞATMAK İÇİN, YAŞAMAK ZORUNDA"** olduklarını, vatandaşlarımıza ve tüm yurda anlatabilmek için 10 Ocak 2002 tarihinde eczanelerini açmamaya karar vererek; tüm Türkiye'de 15 - 16 Ocak tarihinde yapılacak 2 (iki) günlük eczane kapatma eylemlerinin zeminini oluşturmuşlar ve Türkiye'de eczacının - eczacılık mesleğinin kaderini değiştirmişlerdir. 15 - 16 Ocak 2002 eylemi eczacılık mesleği için **"MİLAT"**dir. Dayanışmanın, birlikteliğin, örgütlerine sahip çıkmanın ve geleceğe ait projelerde varolacağına işaretlerinin verildiği bir **"MİLAT..."**

Tabii ki yapılan bu eylem yeterli olmayacak. Artık, Deontolojiye uymak yetmeyecek; hassas olmak, destek olmak, katılımcı olmak, örgütlerine ve onun yöneticileriyle beraber hareket etme zamanı. Eczacılık mesleğinde yeni projeler hayata geçirilmeli, kaybedilen Bilimsel Kimliğe sahip çıkılmalı, yeni bir sayfa açılarak, Meslek politikasını yeniden tartışmalı, hedeflerimizi yeniden belirlemeli, yeni katılımcı-paylaşımçı değerler yaratmalıyız. Eğer yeni değerler yaratmaz, kabuğumuzda saklanırsak, bir kaç yıla kadar ne Adana eczacısına, ne 22.000 eczacıya ne de onların yöneticilerine gerek kalacak. Çünkü yok olacağız. Küreselleşmenin kuralı bu! Uluslararası sermaye hareket halinde; bizleri bir başka noktadan yıkmaya, bir başka yöntemle yok etmeye uğraşacak; zayıf bir animızı, zayıf bir tarafımızı bulana kadar inadına!.... Bizlerde; bu mesleğe gönül verenler: **İnadına yaşayacak, inadına yaşatacağız. Herkese, herşeye ve hatta "DİKENLERE RAĞMEN"...**

Ecz. Ahmet Han ALPMAN

